

El Girona passa de veure's a un punt d'Europa a llençar un altre partit en l'afegit

El 7.316 aficionats de Montilivi marxen a casa decebuts després de veure el partit guanyat

El Girona passa de veure's a un punt d'Europa a llençar un altre partit en l'afegit

a dos dissabtes, al camp del Betis, una badada en l'última jugada del partit va privar el Girona d'una victòria que, mig minut abans, tenia pràcticament al sac. Ahir la història es va repetir, però encara amb més crueltat. Quan l'equip, a la segona part, havia trobat el camí del gol en tres minuts màgics gràcies a Stuari [\[http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuari.html\]](http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuari.html) i Juanpe, va acabar regalant la victòria a un Alabès que arribava cuer, amb nou entrenador i més de mitja dotzena de baixes. Del 2-0 al 2-3, de

manera incomprensible, per desesperació dels aficionats, del tècnic Pablo Machín i dels propis jugadors.

A quatre minuts del final el Girona es veia als núvols. Guanyava per 2-1 i tot i la incertesa del marcador, es veia capaç de mantenir el resultat. En aquells moments l'equip de Machín era vuitè, amb 20 punts, a només un d'Europa, de la sisena plaça que ara ocupa el Vila-real. I més enllà d'això, mantenia els deu punts d'avantatge sobre el descens (que ara marca el Las Palmas [\[/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/\]](http://esports.futbol/primera-divisio/las-palmas/)) i enfonsava un rival directe al pou de la classificació. El 2-2 que l'Alabès va aconseguir de penal a quatre minuts del final hauria sigut un mal menor. L'empat mantenia la distància amb els bascos i, com deia el tècnic als vestidors, estaves un punt més a prop de la permanència. Ningú comptava amb la punyalada final. Per si no se n'havia après del cop de la jornada anterior al camp del Betis, ahir Ibai completava el seu «hat trick» firmant una remuntada increïble en 20 minuts. A la banqueta Pablo Machín colpejava la banqueta. A la grada la gent s'ho mirava amb incredulitat. De veure's a tocar d'Europa, passaven a perdre 3 punts de coixí amb el descens. Ara les places que porten a Segona són a set per sota.

La ratxa d'imbatibilitat del Girona ha durat, en Lliga, cinc partits. L'equip no perdia des que el Vila-real es va imposar a l'estadi per 1-2 a mitjans d'octubre. Des d'aquell partit s'havia guanyat el Deportivo (1-2), el Madrid (2-1), el Llevant (1-2) i empatat amb la Reial Societat (1-1) i el Betis (2-2). Ahir, tal i com s'havia posat el partit, semblava el dia per afegir la sisena jornada sense perdre. I es va fallar.

Bona entrada, tot i el fred

Montilivi va quedar glaçat amb els tres gols d'Ibai quan tot feia pinta que viuria una nova jornada l'escalfor. Al final, malgrat que el partit va començar sota zero, amb una temporada de -1'5, l'entrada es pot considerar com a bona: 7.316 espectadors van desafiar l'horari i la climatologia per donar suport a l'equip. És, com es podia esperar, l'entrada més fluixa de la temporada en Lliga, però una xifra gens menyspreable, molt superior a la de la majoria de partits a Segona. L'afició es va equipar amb mantes, bufandes, botes i anoracs per seguir el partit en directe [/esports/futbol/europa-league/partits-en-directe.html], a pesar que es podia veure per televisió en obert.

Els gols d'Stuani i Juanpe [<http://www.diaridegirona.cat/tags/juanpe.html>] van posar caliu a una grada que a la primera part havia estat força freda. I quan tot semblava conduir a una nova festa, amb el públic cantant l'himne a capella, Ibai, l'Alabès i la passivitat local van canviar el somni en un malson.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/05/girona-passa-veures-punt-deuropa/883288.html?utm_source=rss